

Klassisen musiikin opiskelijafestivaali

ARABIA SOI

28.4.2026 Lied-seminaarin konsertti: venäläistä ja ranskalaista laulumusiikkia

Ohjelma, esiintyjät ja laulutekstien käännökset

Nikolai Rimsky-Korsakov (1844–1908): Тайна (anon.)

Gabriel Fauré (1845–1924): Les Berceaux (Sully Prudhomme)

- Riikka Mäkinen, laulu
- Eunhye Kim, piano

Тайна (anon.; Salaisuus)

Kun minua huulille ja silmiin sinä,
rakas ystäväni, suutelit,
yksinään sädehtivät yön tähdet.
Kuka sitten kertoi salaisuutemme?

Tuona yönä yksi tähti putosi ja meren pimeässä syvyydessä meidän
salaisuudestamme kuiskasi hopeaa säkenöivälle aallolle.

Aalto puhui airoille,
kuuli salaisuuden airoilta soutaja.
Hänessä sykki veri, ja salaisuus muuttui ääniksi ja kovassa
laulussa heräsi eloon.

Hän lauloi, ja hänen sävelmäänsä kuunteli rakas useammin kuin
kerran.

Siitä ajasta alkaen kaikki nuorukaiset ja neidot ovat laulaneet
tuon laulun meistä.

Les Berceaux (Sully Prudhomme)

Laiturin varrella suuret laivat,
joita mainingit hiljaa kallistavat,
eivät kiinnitä huomiota kehtoihin,
joita naisten käsi keinuttaa.

Mutta tulee päivä jäähyväisten,
sillä naisten täytyy itkeä
ja uteliainen miesten
koetella houkuttavia horisontteja.

Ja sinä päivänä suuret laivat,
paetessaan satamaa, joka pienenee,
tuntevat kaukana olevien kehtojen sielun
pidättelevän itseään.

Sergei Rahmaninov (1873–1943): Сирень op. 21 no. 5

Сон op. 8 no. 5

Francis Poulenc (1899–1963): Nous avons fait la nuit FP86 no 9

- Anni Koskinen, laulu
- Raisa Alasaarela, piano

Сирень (Sergei Rahmaninov)

Aamulla, aamunkoitossa, läpi kasteisen nurmen, voin kävellä haistaen aamun raikkauden; ja tuoksuvaan varjoon, jossa syreenipuiden rykelmä, sieltä voin etsiä onneni... Elämässä ei ole kuin yksi onni, jonka kohtalo antaa minun löytää, ja se asuu syreeneissä; vihreissä oksissa, tuoksuviissa ryppäissä, siellä minun onni-raukkani kukkii!

Ja minulla oli kotimaa; se on niin kaunis! Siellä kuusi keinui ylläni... Mutta se oli vain unta! Ystävien piiri oli eläväinen. Joka puolelta kuulin rakkauden sanoja... Mutta se oli vain unta!

Francis Poulenc (1899–1963): Nous avons fait la nuit FP86 no 9

Olemme tehneet yön,
pidän kädestäsi, huolehdi sinusta.
Kannattelen sinua kaikella voimallani.
Minä kaiverran kiveen vahvuutesi tähden
syvissä uurteissa joissa kehosi hyvyys itää.
Toistan itselleni sinun salaisen äänesi, sinun julkisen äänesi.
Nauran vielä koppavalle naiselle jota kohtelet kuin köyhää
hulluille joita arvostat yksinkertaisista ihmisistä joihin uppoudut
ja minun päässäni joka alkaa pehmeästi harmonisoida sinun kanssasi yössä
Ihmettelen tuntemattomalle jolle tulet tuntemattomaksi, joka muistuttaa sinua, joka
muistuttaa kaikkea jota rakastan
mikä on aina uutta.

Henri Duparc (1848–1933): Lamento (Théophile Gautier)

Sergei Rahmaninov (1873–1943): Не пой, красавица! (Alexander Pushkin), Op. 4, No.4

- Kukka Niinikoski, laulu
- Sini-Maaria Kaunisto, piano

Lamento (Théophile Gautier; Valitus, suom. Kukka Niinikoski)

Tunnetteko valkoisen haudan,
jolla kelluu valittavalla äänellä marjakuusen varjo?
Marjakuudessa kalpea kyyhkynen,
surullinen ja yksinäinen laskevan auringon alla,
laulaa laulunsa.

Näyttäisi siltä, että herännyt sielu
itkee maan alla samaan aikaan
laulun kanssa

ja unohdetuksi tulemisen tuskasta
valittaa hyristen
hyvin hiljaa.

Oi! En mene enää koskaan haudan äärelle,
kun ilta laskeutuu
mustan viitan ympäröimänä,
kuuntelemaan kalpeaa kyyhkyä
laulamassa marjakuudessa
valittavaa laluaan

Älä laulu kaunotar! (suom. Kukka Niinikoski)

Älä laulu kaunotar, minun kuullen
surumielisen Gruusian lauluja:
ne herättävät muistot
toisesta elämästä ja kaukaisesta rannasta.

Ah, ne herättävät muistot,
nämä riipaisevat sävelmäsi,
arosta ja yöstä ja kuun valossa
kaukaisen onnettoman neidon piirteistä!

Unohdan tämän suloisen,
kohtalokkaan kuvan sinut nähdessäni;
mutta kun laulat,
se on jälleen mielessäni.

Modest Musorgski (1839–1881): С няней (Modest Musorgski)

Claude Debussy (1862–1918): Mandoline (Paul Verlaine)

- Emmi Vesterinen, laulu
- Emilia Granroth, piano

С няней (Modest Musorgski; Hoitotädin kanssa, käänös Pia Mustonen ja Sari Anneli Mäkelä)

Kerro minulle, kiltti hoitotäti,
kerro minulle, kulta,
siitä pelottavasta peikosta;
peikosta, joka kulkee metsässä,
ja joka kätkee lapset metsään,
puree heidän valkoisia luitaan,
ja miten lapset huutavat ja itkevät.
Hoitaja! Peikko söi niitä lapsia,
koska he loukkasivat vanhaa hoitajaa,
eivätkä totelleet isää ja äitiä,
siksikö se söi heidät, hoitaja?

Tai kuulehan: kerro minulle parempi satu
tsaarista ja tsaarittaresta,
jotka asuvat meren takana mahtavassa kartanossa.
Ja tsaari ontuu jalkaansa,
kun hän kompastuu, kasvaa heti sieni.
Tsaarittarella on flunssa
ja hänen aivastaessaan, lasit ikkunassa särkyvät!
Tiedätkö mitä, hoitotäti:
älä kerro siitä peikosta
Herra olkoon sen kanssa!
Kerro minulle, hoitaja, se hauska juttu!

Mandoline (Paul Verlaine; Mandoliini, käänös Emmi Vesterinen)

Lahjoittajat serenadien
Ja kauniit kuuntelijat

Tekevät vaihtokauppaa
Aikomuksilla mitäänanomattomilla
Alla oksistojen laulavien

Siellä on Tircis ja Aminte
Ja siellä on ikuinen Clitandre
Siellä on Damis, joka monille julmille
kirjoitti monia säkeitä hempeitä

Heidän lyhyet takit silkkiset
Heidän pitkät kaapunsa häntinä
Heidän eleganssinsa, heidän ilonsa
Ja heidän pehmeät varjonsa siniset

Pyörivät ekstaasissa
Kuun ruusunpunaisessa harmaudessa
Ja mandoliini puhelee
Joukossa tuulenhenkäysten

Pjotr Tšaikovski (1840–1893): Отчего? Op. 6 No 5 (Heinrich Heine)

Maurice Ravel (1875–1937): La Pintade, viides osa sarjasta Histoires Naturelles (Jules Renard)

- Iida Aarnio, laulu
- Veeti Siltala, piano

Отчего? (Heinrich Heine; suomennos Tatjana Karpinsky)

Miksi on kalvennut keväällä
itse upeasti kukkiva ruusu?
Miksi vihreän ruohon alla
sininen orvokki on vaiti?

Miksi niin surullisena soi
taivasta kohti nouseva lintusen laulu?
Miksi kaste niittyjen yllä
on kuin hautajaispeite?

Miksi aurinko taivaalla
on kylmä ja pimeä kuin talvella?
Miksi maa on kylmä
ja itse hautaakin synkempi?

Miksi itsekin käyn yhä surullisemmaksi
ja sairaammaksi päivä päivältä?
Miksi, oi sano minulle pian,
miksi jätit ja unohdit minut?

La Pintade (Jules Renard; Helmikana, Iida Aarnio ja Veeti Siltala)

Se on pihamaani kyttyräselkä.
Hän uneksii vain tappeluista kyttyränsä vuoksi.

Kanat eivät sano hänelle mitään: yhtäkkiä se syöksyy, ja häiriköi niitä.
Sitten hän painaa päänsä, nojaa eteenpäin, ja kaikella sillä vauhdilla, mikä hänen laihoista
koivistaan lähtee, juoksee iskemään nokallaan täsmälleen keskelle kalkkunan pyrstöä.

Tämä hienostelija ärsytti häntä.

Siispä, sinipää, helttansa vereslihalla, kiihkomieli, hän raivoaa aamusta iltaan.

Hän tappelee ilman syytä, ehkäpä koska hän kuvittelee toisten aina pilkkaavan hänen
kokoaan, hänen kaljua päälakeaan ja roikkuvaa pyrstöään.

Ja hän ei lakkaa syöksemästä ulos huutoaan, joka halkoo ilmaa kuin terä.

Joskus hän jättää pihan ja katoaa. Hän antaa rauhaa rakastaville linnuille hetken
hengähdystauon.
Mutta hän palaa levottomampana ja äänekkäämpänä. Ja, hurjana, hän piehtaroi maassa.

Mikä häntä vaivaa?
Se kavala on tehnyt tepposen.
Hän lähti munimaan munansa avomaalle.

Minä voin sen etsiä, mikäli minua huvittaa.
Ja hän piehtaroi tomussa kuin kyttyräselkä.

Modest Musorgski (1839–1881): Ночь (Aleksandr Pushkin), op.13, No. 8

Reynaldo Hahn (1874–1947): L'heure exquise (Paul Verlaine) 7 Chansons grises No. 5

- Suvi Tolvanen, laulu
- Sini-Maaria Kaunisto, piano

Ночь (Aleksandr Pushkin; Yö, suom. Suvi Tolvanen)

Lempeä hahmosi täynnä lumousta
Vetää minua puoleensa
Ja hurmaa häiriten hiljaista untani.

Keskiyön äänettömänä hetkenä
minusta tuntuu kuin kuiskaisit!
Sanasi leikkivät yöllisessä hiljaisuudessa
toisiinsa sulautuen, solisten ylläni puhtaana purona.

Täynnä rakkautta, täynnä iloa!
Täynnä taianomaisen hellyyden - ja unohduksen - lumouksen koko voimaa.

Yöllisessä pimeydessä keskiyön hetkellä silmäsi loistavat edessäni.
Minulle, minulle ne hymyilevät.
Ja kuulen ääniä, ääniä: Ystäväni, suloinen ystäväni, rakastan sinua.
Olen sinun, sinun.

L'heure exquise (Paul Verlaine; Suloinen hetki, suom. Suvi Tolvanen)

Suloinen hetki
Vaalea kuu loistaa puiden katveessa
Joka oksasta kuuluu ääni lehvästön alla
Oi rakkaani
Lampi heijastaa syvänä peilinä
Mustan pajun hahmon,
jossa tuuli itkee.

Laajana ja lempeänä
rauha näyttää laskeutuvan taivaalta
jonka kuu saa hohtamaan.
Tämä on suloinen hetki.

Claude Debussy (1862–1918): Nuit d'étoiles (Théodore de Banville)

Sergei Rahmaninov (1873–1943): Здесь хорошо (Glafira Galina), Op. 21, No. 7

- Jaana Rautonen, laulu
- Stiina Pesonen, piano

Nuit d'étoiles (Théodore de Banville; Tähtiyö, suom. Minttu Pesu)

Tähtiyö.

Sinun hunnussasi.

Sinun tuoksussasi,

surullinen lyyra

huokaa,

unelmoin menneestä lemmeestä.

Kuulas alakulo.

Se sydämeni syvyydestä huokuu,

kuulen rakkaani sielun

säpsähtävän unelmien puistikossa.

Tähtiyö. Sinun hunnussasi...

Näen jälleen lähteellämme

katseesi taivaansinen,

tämä ruusu hengityksesi on,

nämä tähdet silmäsi.

Tähtiyö. Sinun hunnussasi...

Здесь хорошо (Glafiga Galina) suom. Jaana Rautonen

Täällä on hyvä olla...

Katso, kaukana

Joki on tulessa;

Niityt ovat kuin värikäs matto,

Pilvet ovat valkoisia.

Täällä ei ole ketään...

Täällä on hiljaista...

Täällä on vain Jumala ja minä,

Kukkia, vanha mänty,

Ja sinä, unelmani!

Sergei Rahmaninov (1873–1943): O, нет, молю, не уходи! (D. S. Merezhkovsky)

Lili Boulanger (1893–1918): Reflets (Maurice Maeterlink)

- Reetta Sariola, laulu
- Raisa Alasaarela, piano

O, нет, молю, не уходи! (D. S. Merezhkovsky; Voi ei, rukoilen, älä mene, käännös Reetta Sariola)

Voi ei, rukoilen, älä mene!

Mitään kipua ei voi verrata eroon,
olen liian onnellinen
'Tämän tuskan kanssa,
pidä minua tiukemmin
rintaasi vasten,
sano että rakastat minua.

Tulin taas,
sairaana, uupuneena ja kalpeana.

Katso kuinka heikko ja
kurja olen,
kuinka kaipaankaan
rakkauttasi...

Uusia tuskia on edessä
odotan niitä kuin

Reflets (Maurice Maeterlink; Heijastukset, käännös Reetta Sariola)

Uneni nousevat vesien alta.
Sieluni pelkää, sieluni pelkää
Ja kuu paistaa sydämeeni.
Joka ui unieni lähteessä.

Alla ikävystyneiden tylsien ruokojen,
vain asioiden syvät heijastukset;
Liljat, palmut ja ruusut
yhä itkevät vesien pohjalla.

Kukat pudottavat lehtensä yksi kerrallaan.
Taivaankannen heijastukseen.

Upotakseen ikuisesti.
Unelmien vesien alle sekä kuuhun.

Sofija Gubaidulina (1931–2025) : Река под тучами (Mihail Prišvin), kuudes osa sarjasta
Fatseliya

Viktor Ullmann (1894–1944): Je vis, je meurs (Louise Labé), 6 Sonnets de Louïze Labé,
Op.34 no. 3

- Inka Österberg, laulu
- Sini-Maaria Kaunisto, piano

Река под тучами (Mihail Prišvin; Joki pilvien alla, käänös Inka Österberg)

Jokin hämärä ajatus yöllä oli sielussani. Menin ulos ja näin ajatukseni joessa.

Eilen, kirkkaan taivaan alla, joki keskusteli tähtien kanssa.

Tänään taivas meni umpeen ja joki makasi pilvien alla puhumatta enää maailmalle.

Ja silloin sain tietää olevani syytön, ei ole minun vikani, etten osaa puhua maailman kanssa
joka on peitetty minulta melankolian raskailla pilvillä, kadonneilla hunajakukilla...

Je vis, je meurs (Louise Labé; Minä elän, minä kuolen, käänös Inka Österberg)

Minä elän, minä kuolen, minä palan ja hukun,

Minä jäädyn kun minulla on kuuma,
Elämä on minulle liian kovaa ja liian pehmeää
Minulla on suuria iloon kietoutuvia suruja

Yhtäkkiä nauran ja itken
Ja nautinnossa kestäen monta tuskallista piinaa:
Onneni katoaa ja se kestää ikuisesti:
Lehteni kasvavat ja kuihtuvat.

Näin Rakkaus johdattaa minua lakkaamatta,
Ja kun luulen, että minulla on eniten tuskaa,
Huomaan olevani yhtäkkiä murheista vapaa.

Sitten, kun uskon iloni olevan varmaa,
Ja olen toivomani onnen huipulla,
Hän palauttaa minut ensimmäiseen epäonneeni.

Reynaldo Hahn (1874–1947): L'énamourée (Théodore de Banville)

Nikolai Rimski-Korsakov (1844–1908): О чём в тиши ночей (Аполлон Майков), Op. 40, No.3

- Sanna Collanus, laulu
- Annu Kari, piano

L'énamourée (Théodore de Banville; Rakastunut, suom. Collanus/Kari)

He sanovat, kyyhkyseni,
että sinä uneksit, yhä kuolleena,
hautakiven alla:
Mutta sielulle, joka sinua rakastaa,
sinä heräät uudelleen eloon,
oi sinä mietteliäs rakastettu!

Valoisina tähtiöinä,
kuiskaavassa tuulessa,
silittelen pitkiä huntujasi,
hulmuavia hiuksiasi,
ja puoliksi suljettuja siipiäsi,
jotka leijailevat ruusujen yllä!

Oi hurmaa! Minä hengitän
sinun jumalaisia vaaleita kutrejasia!
Sinun puhdas äänesi, tuo lyyra,
liikkuu ulapan aalloilla,
ja pehmeästi hipaisee niitä,
kuin joutsen, joka itkee!

О чём в тиши ночей (Аполлон Майков; Yön hiljaisuudessa, suom. Collanus/Kari)

Mistä yön hiljaisuudessa salaa unelmoin,
mitä jokaisena päivän tunteina ajattelen,
jääkööt mysteeriksi kaikille.
Edes sinulle, runoni, päivieni lohtu,
en jaa sieluni sisimpää,
sillä saattaisit paljastaa
kenen äänen yön hiljaisuudessa kuulen,

kenen kasvot kaikkialla näen,
kenen silmät minulle loistavat,
kenen nimeä loputtomasti toistan.